

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor Advocaten
Eerste Kamer

Openbare zitting van 29 januari 2019

Dossiernummer : TB – 0205 – 2018

In de zaak van: mr. X

met als raadsman: mr. Y

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor Advocaten de volgende beslissing uit:

I . De procedure.

1.

In deze zaak oordeelt de tuchtraad van beroep over het hoger beroep, ingesteld door mr. X op 10 juli 2018 tegen de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de ordes van het rechtsgebied Antwerpen van 28 juni 2018 (TAA/SL/0309/2018).

In de bestreden beslissing heeft de tuchtraad een getuigenverhoor bevolen.

De bestreden beslissing werd bij aangetekende brieven verzonden op 28 juni 2018 regelmatig ter kennis van alle betrokkenen gebracht.

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Het is toelaatbaar.

2.

Overeenkomstig art. 457 bis Ger. W. werd voor de rechtspleging de Nederlandse taal gebruikt.

3.

Voor de omschrijving van de aan mr. X ten laste gelegde feiten wordt verwezen naar de bestreden beslissing. Het gaat in essentie over het feit dat hij, ter gelegenheid van een vergadering op 23 maart 2017 op het kantoor van Notaris E te ..., met het oog op het formuleren van bezwaren (zwarigheden) tegen de staat van vereffening d.d. 8 februari 2017, zich onredelijk en agressief opstelde, waarbij hij zijn tegenstrever dermate identificeerde met de tegenpartij dat hij geen afstand kon nemen in het geschil en zich zeer negatief heeft uitgelaten opzichtens zijn tegenstrever en de notaris-vereffenaar.

II. De toelaatbaarheid

4.

De tuchtraad voor advocaten van het ressort ... heeft in de bestreden beslissing, op grond van een oordeelkundige motivering, die, voor zover niet tegengesproken door wat hierna gesteld wordt, de tuchtraad van beroep tot de zijne maakt en die hier voor herhaald wordt gehouden, en die in hoger beroep niet afdoende wordt weerlegd, terecht de door appellant opgeworpen excepties van nietigheid en ontoelaatbaarheid afgewezen.

5.

De tuchtraad in beroep stelt bovendien vast dat appellant niet aantoont dat de door hem voorgehouden schendingen, voor zover bewezen, quod non, zijn belangen ook maar in het minst geschaad hebben.

III. De grond

6.

Uit de voorgelegde objectieve gegevens blijkt dat er ter gelegenheid van de voormelde vergadering op het kantoor van de notaris-vereffenaar, een discussie ontstond bij de redactie van het proces-verbaal van bezwaren door de notaris, waarbij appellant een gerechtsdeurwaarder opriep om vaststellingen te komen doen en de notaris-vereffenaar bijstand vroeg van de politie.

7.

De notaris-vereffenaar stelt dienaangaande in haar klachtbrief d.d. 5 april 2017:

“Meester X had slechts enkele uren voor de vergadering zijn opmerkingen bezorgd op de staat van vereffening/verdeling.

Hierop is er op mijn kantoor een hevige en urenlange discussie ontstaan waarbij advocaat X met allerlei dreigementen heeft getracht het akkoord af te dwingen van de tegenpartij om zijn opmerkingen toch als tijdig te aanvaarden. Om de druk op te voeren heeft hij zelfs een deurwaarder opgetrommeld.

Aangezien meester X weigerde om zijn cliënt het PV te laten tekenen en hij agressief werd naar mijn persoon toe (zowel verbaal als wat zijn houding betreft), heb ik hem verzocht het kantoor te verlaten, wat hij eveneens weigerde. Vervolgens heb ik het plaatselijk politiekantoor om assistentie verzocht.

Nadat eerst deurwaarder S en vervolgens de politie is gearriveerd, is zijn houding veranderd en werd het PV getekend.”.

8.

Meester X verklaarde dienaangaande aan stafhouder Z :

“Zij (=de notaris-vereffenaar) ondervroeg dhr. V, die als eerste de nietigheid van de staat vroeg. Nadien stond in het schriftelijk verslag dat dhr. V “daarop” de nietigheid vraagt. Dit was zo niet gebeurd/verklaard door partijen.

Ik wilde de tekst niet laten ondertekenen door mijn cliënt en heb een gerechtsdeurwaarder laten komen naar de notaris om een PV van vaststelling te laten maken.

De notaris heeft dan de politie gebeld. Hier was geen enkele aanleiding toe. Twee politieagenten kwamen naar het kantoor van de notaris. Zij hebben geen PV opgesteld.”

9.

De juistheid van de door de notaris-vereffenaar weergegeven versie van de feiten blijkt afdoende uit de voorgebrachte objectieve gegevens, o.m.:

- het volstrekt ongebruikelijk initiatief van appellant om een gerechtsdeurwaarder op te roepen om vaststellingen te doen;
- het feit dat de notaris-vereffenaar zich genoodzaakt zag om bij de lokale politie om assistentie te verzoeken.

10.

Het initiatief van appellant om een gerechtsdeurwaarder op te roepen om vaststellingen te doen vindt geen enkele redelijke verantwoording.

Uit appellants eigen verklaring aan de onderzoeker blijkt dat dit ingegeven was door de discussie over de plaats in het proces-verbaal van bezwaren waar precies de door de cliënt van mr. X opgeworpen nietigheden dienden geacteerd te worden.

Volgens deze cliënt, daarin bijgetreden door mr. X, dienden deze nietigheden “*in limine litis*” geacteerd te worden.

In de plaats van de juistheid van deze argumentatie inhoudelijk te onderzoeken -zie o.m. art. 868 Ger.W.- is mr. X deze volstrekt onjuiste stelling van zijn cliënt niet alleen kritiekloos bijgetreden en heeft hij deze zelfs ondersteund, maar vond hij het ook nog eens nodig om een gerechtsdeurwaarder op te roepen om vaststellingen te doen.

Dit terwijl het precies de notaris-vereffenaar is die door de wetgever belast is om authenticiteit te verlenen bij de verrichtingen van de gerechtelijke verdeling.

Dit maakte in casu duidelijk een volkomen disproportionele en ondeugdelijke poging uit om indruk te maken.

11.

De bijstand van de lokale politie die de notaris-vereffenaar vroeg kan onmogelijk gekwalificeerd worden als een “*tegenzet*” zoals appellant volkomen ten onrechte voorhoudt.

Voorhouden dat de notaris, die toch jurist is, zou verwacht hebben dat de politie een rol zou kunnen spelen in de discussie tussen appellant, de notaris en eventueel de opgeroepen gerechtsdeurwaarder, mist iedere ernst.

Het is overduidelijk dat het initiatief van de notaris om de politie op te roepen ingegeven was om de, althans in hoofde van appellant en zijn cliënt, onredelijk opgelopen gemoederen te bedaren.

Wat overigens succesvol is gebleken, gezien het proces-verbaal van bezwaren alsnog kon opgesteld en ondertekend worden.

12.

Er kan bovendien opgemerkt worden dat de cliënt van appellant nadien ook nog de vervanging van de notaris-vereffenaar gevorderd heeft voor de rechtbank van eerste aanleg ..., afdeling ..., die, bij vonnis d.d. 18 mei 2018, deze vordering afwees en een schadevergoeding toekende van € 500,00 wegens procesrechtsmisbruik.

13.

Het blijkt dus overduidelijk dat appellant volkomen onterecht een sereen verloop van de verrichtingen van de gerechtelijke verdeling van de tussen zijn cliënt en diens gewezen echtgenote bestaande onverdeeldheid onmogelijk heeft gemaakt, en integendeel de zaken volstrekt nutteloos op de spits heeft gedreven.

14.

De tuchtraad van beroep is van oordeel dat uit de voormelde feiten afdoende blijkt dat de aan mr. X ten laste gelegde tuchtrechtelijke inbreuken bewezen zijn, zodat er geen onderzoeksmaatregel nodig is.

15.

De aan mr. X ten laste gelegde feiten zoals omschreven zijn dus bewezen en maken een ernstige deontologische tekortkoming uit in strijd met de waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen.

16.

Gelet op de afwezigheid van tuchtrechtelijke antecedenten kan in casu wel volstaan worden met een waarschuwing.

*OM DEZE REDENEN,
DE TUCHTRAAD VAN BEROEP*

Ontvangt het hoger beroep;

Bevestigt de bestreden beslissing in zoverre de door appellant opgeworpen excepties van nietigheid en ontoelaatbaarheid afgewezen werden;

Hervormt deze voor het overige en zegt dat er geen aanleiding is tot een onderzoeksmaatregel;

Trekt de zaak aan zich en zelf wijzend :

Stelt vast dat de aan appellant ten laste gelegde feiten bewezen zijn en een deontologische inbreuk uitmaken;

Legt aan appellant de tuchtsanctie van de WAARSCHUWING op;

Aldus uitgesproken in openbare zitting in het gerechtsgebouw te Brussel op dinsdag
NEGENENTWINTIG JANUARI TWEEDUIZENDNEGENTIEN

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging :

de heer Bruno Luyten, voorzitter, en de assessoren Stafhouder Marc Grysolle, Stafhouder Stany Wens, Stafhouder Koen Lips en mr. Alex De Visscher

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak :

M. Grysolle

S. Wens

K. Lips

A. De Visscher

Waren aanwezig bij de uitspraak :
De heer Bruno Luyten, voorzitter
mr. Ludwig Evens, secretaris

L. Evens

B. Luyten